

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 24 oktober 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

..... wonende te Rotterdam verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 23 augustus 2016 van de examencommissie Geneeskunde, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij brief van 22 september 2016, door het college op 22 september 2016 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 23 augustus 2016, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de opleiding Geneeskunde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Op 12 oktober 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 24 oktober 2016. Appellante is ter zitting verschenen, vertegenwoordigd door Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door respectievelijk vice voorzitter en lid van de examencommissie Geneeskunde.

II. Overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep

Appellante heeft haar beroepschrift binnen de daarvoor in artikel 7.61, derde lid WHW bepaalde termijn van zes weken ingediend. Het beroepschrift voldoet ook voor het overige aan de vereisten die daaraan in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden gesteld.

III. Motivering

1. Appellante betoogt -kort samengevat- dat haar persoonlijke familieomstandigheden, te weten de zelfmoordpoging van haar oudere zus en de impact daarvan op de familie, haar zouden hebben belet om te voldoen aan de bindende studienorm. Appellante voert aan dat er sprake is van zwaarwegende familieomstandigheden, zoals opgenomen in artikel 2.1 lid 1 sub d van het Uitvoeringsbesluit WHW. De persoonlijke omstandigheden hadden volgens appellante een enorme impact op appellante en haar familie en waren van invloed op haar concentratie. Appellante voert aan dat zij op een na alle onderdelen heeft behaald. Het onderdeel dat appellant niet heeft behaald zou zij met een gering tekort (0,4) niet hebben behaald. Appellante is van mening dat zij dat onderdeel wel had kunnen behaald indien de familieomstandigheden niet hadden voorgedaan. Appellante licht ter zitting toe dat de thuissituatie stabiel is en dat zij zich volledig richt op haar studie.
2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat er in voldoende mate rekening is gehouden met de familieomstandigheden van appellante. Aan appellante is wegens persoonlijke omstandigheden in studiejaar 2014-2015 een uitgesteld bindend studieadvies verleend. Daarnaast zijn de familieomstandigheden van appellante in studiejaar 2015-2016 afgewogen tegen de

studieresultaten. Tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van het integratietentamen bestaat er volgens verweerder geen duidelijk verband. Appellante heeft in drie jaar 27 pogingen gedaan om negen onderdelen te behalen, waarvan een onderdeel nog steeds niet behaald is. Verweerder voert aan dat het gewogen gemiddelde van de hoogste resultaten van alle 9 tentamens een marginale 5.8 is. Het integratietentamen is een graadmeter om te bezien of studenten de stof van een studiejaar op een geïntegreerde wijze kunnen toepassen bij klinische problematiek. Ter zitting licht verweerder toe dat appellante zich voor dit onderdeel niet gedegen hoeft voor te bereiden omdat het juist gaat om de stof over het hele jaar. Na vier pogingen zou appellante dit tentamen nog niet hebben behaald. Verweerder betoogt dat appellante op basis van de studieresultaten appellante ongeschikt acht voor de opleiding Geneeskunde.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat de studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde bsa norm houdt voor appellante in dat zij 60 studiepunten aan eerstejaars vakken van de bacheloropleiding Geneeskunde diende te hebben behaald voor 1 september 2016.

Appellante heeft in totaal 57 studiepunten aan vakken van het eerste jaar van de bacheloropleiding Geneeskunde behaald, waar zij 60 studiepunten (alle onderdelen van het eerste bachelorjaar) nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen. Vaststaat dat appellante niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies.

Appellante is na een uitstel van het bindend studieadvies vorig jaar er in drie jaar studie niet in geslaagd het vereiste aantal van 60 studiepunten te behalen. Voor het college is niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de persoonlijke omstandigheden waarop appellant zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa norm. Het College heeft daarbij in aanmerking genomen, dat voor het niet behaalde integratietentamen, naar verweerder onweersproken heeft gesteld, geen gedegen voorbereiding mogelijk is, omdat nu juist wordt getoetst of studente de stof van het gehele studiejaar op een geïntegreerde wijze kunnen toepassen.

De overige door appellante aangevoerde gronden brengt het college niet tot een ander oordeel.

Alles overwegend is het college is van oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot de beslissing heeft kunnen komen en dat overigens niet is gebleken van bijzondere feiten of omstandigheden dat dat oordeel niet in stand kan blijven. Het voorgaande leidt tot de volgende uitspraak.

IV Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.